

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

26. oktoober 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Kohus

2020/C 359/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 359/02	Kohtuasi C-199/20 P: Gamma-A SIA 11. mail 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-352/19: Gamma-A versus EUIPO- Zivju pärstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/03	Kohtuasi C-200/20 P: Gamma-A SIA 11. mail 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-353/19 Gamma-A versus EUIPO – Zivju pärstrādes uzņēmumu serviss	2
2020/C 359/04	Kohtuasi C-319/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 15. juulil 2020 – Facebook Ireland Limited versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	2
2020/C 359/05	Kohtuasi C-321/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. juulil 2020 – CDT, SA versus MIMR, HRMM	3
2020/C 359/06	Kohtuasi C-330/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 23. juulil 2020 – IP versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	4

2020/C 359/07	Kohtuasi C-339/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. juulil 2020 – VD	4
2020/C 359/08	Kohtuasi C-357/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 31. juulil 2020 – IE <i>versus</i> Magistrat der Stadt Wien	5
2020/C 359/09	Kohtuasi C-366/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 5. augustil 2020 – CZ <i>versus</i> Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	6
2020/C 359/10	Kohtuasi C-391/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 29. juulil 2020 – Boriss Cilevičs jt <i>versus</i> Latvijas Republikas Saeima	6
2020/C 359/11	Kohtuasi C-397/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 20. augustil 2020 – SR	7
2020/C 359/12	Kohtuasi C-398/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Brně (Tšehhi Vabariik) 20. augustil 2020 – ELVOSPOL <i>versus</i> Odvolací finanční ředitelství	8
2020/C 359/13	Kohtuasi C-408/20 P: Danilo Poggiolini 1. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. juuli 2020. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-347/19 ja T-348/19: Enrico Falqui ja Danilo Poggiolini <i>versus</i> Euroopa Parlament	8
2020/C 359/14	Kohtuasi C-429/20 P: Solar Ileias Bompaina AE 11. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 3. juuli 2020. aasta määruse peale kohtuasjas T-143/19: Solar Ileias Bompaina <i>versus</i> komisjon	9
Üldkohus		
2020/C 359/15	Kohtuasi T-537/20: 18. augustil 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik <i>versus</i> komisjon	11
2020/C 359/16	Kohtuasi T-538/20: 26. augustil 2020 esitatud hagi – Guasch Pubill <i>versus</i> EUIPO – Napkings (puhastuslapid, laudlinad)	11
2020/C 359/17	Kohtuasi T-546/20: 2. septembril 2020 esitatud hagi – Sopra Steria Benelux ja Unisys Belgium <i>versus</i> komisjon	12
2020/C 359/18	Kohtuasi T-551/20: 3. septembril 2020 esitatud hagi – Jeronimo Martins Polska <i>versus</i> EUIPO – Rivella International (Riviva)	13
2020/C 359/19	Kohtuasi T-555/20: 3. septembril 2020 esitatud hagi – QB <i>versus</i> EKP	14

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2020/C 359/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 348, 19.10.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 339, 12.10.2020

ELT C 329, 5.10.2020

ELT C 320, 28.9.2020

ELT C 313, 21.9.2020

ELT C 304, 14.9.2020

ELT C 297, 7.9.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Gamma-A SIA 11. mail 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-352/19: Gamma-A versus EUIPO- Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Kohtuasi C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Osapooled

Hageja: Gamma-A SIA (esindaja: advokaat M. Liguts)

Teine menetlusosaline: Euroopa Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. septembri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Gamma-A SIA 11. mail 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-353/19 Gamma-A versus EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Kohtuasi C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Gamma-A SIA (esindaja: advokaat M. Liguts)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. septembri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 15. juulil 2020 – Facebook Ireland Limited versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Kohtuasi C-319/20)

(2020/C 359/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Facebook Ireland Limited

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EL) 2016/679⁽¹⁾ VIII peatüki sätetega, eelkõige artikli 80 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 84 lõikega 1 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis – lisaks määruse 2016/679 kohaldamise järelevalve ja täitmise tagamise pädevusega järelevalveasutustele antud sekkumisõigusele ning andmesubjektide kasutatavatele õiguskaitsevahenditele – näevad ette, et ühelt poolt konkurentidel ja teiselt poolt liikmesriigi õiguse alusel volitatud ühendustel, asutustel ja kodadel on määruse 2016/679 rikkumise korral sõltumata andmesubjektide konkreetsete õiguste rikkumisest ja ilma andmesubjekti volituseta õigus esitada rikkuja vastu tsiviilkohtusse hagi, kui tegemist on ebaausa kaubandustava kasutamise keelu, tarbijakaitsealaste õigusaktide või tühiste tüüptingimuste kasutamise keelu rikkumisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 20. juulil 2020 – CDT, SA versus MIMR, HRMM

(Kohtuasi C-321/20)

(2020/C 359/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Apellant: CDT, SA

Vastustajad apellatsioonimenetluses: MIMR, HRMM

Eelotsuse küsimused

1. Kas [Euroopa Kohtu] otsus, milles tõlgendatakse ja kohaldatakse liidu direktiivi ning leitakse, et riigisisene seadus on selle direktiiviga vastuolus, välistab vahetult riigisisese seaduse õigusmõju või tuleb selle seaduse kohaldamist eraõiguslike isikute vahelistes suhetes jätkata seni, kuni liikmesriigi seadusandja on seda muutnud? Küsimusele palutakse vastata üldiselt või seoses Euroopa Kohtu 14. juuni 2012. aasta kohtuotsusega⁽¹⁾ ja seoses selle mõjuga tarbija- ja kasutajakaitse üldseaduse (Ley General para la Defensa de los Consumidores) lõikes 10 osutatud redaktsioonis artiklile 83.
2. Kas Euroopa Liidu õiguskorrale omase õiguskindluse põhimõttega on vastuolus tühistada lepingutingimuse sisu täielikult põhjusel, et seda lepingutingimust loetakse ebaõiglaseks, juhtudel, kus lepingu sõlmimise ja lepingutingimuse sätestamise ajal puudus kriteerium, mis määraks kindlaks, mida loetakse ebaõiglaseks seoses sellega, mida lepingutingimus käsitleb, kuna selle kohta ei olnud olemas õigusnormi ega kohtupraktikat? Kas jaatava vastuse korral on tagajärg, et asjaomane tingimus kõrvaldatakse ainult selles osas, mida loetakse ebaõiglaseks?

3. Kas sama põhimõttega on vastuolus, kui sellist kohtupraktikast tulenevat kriteeriumi, millega tõlgendatakse riigisisest õigusnormi, kohaldatakse enne selle kriteeriumi määramist sõlmitud lepingute suhtes, mis sõlmiti siis, kui kohtute üldine seisukoht oli kohtupraktikast tuleneva uue kriteeriumiga vastuolus?

⁽¹⁾ 14. juuni 2012. aasta kohtuotsus Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 23. juulil 2020 – IP versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Kohtuasi C-330/20)

(2020/C 359/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IP

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikli 39 lõige 2 selle 29. oktoobri 2012. aasta seaduse 7/2012 artikliga 3. Kaks antud redaktsioonis, milles kvalifitseeritakse [...] „põhjendamatuks kapitalituluks“, mida tuleb „igal juhul“ maksustada aegumata perioodidest kõige varasemal perioodil, kui vormiliselt ei täideta välisriigis asuvast varast või seal hoiustatud õigustest ja varadest vormiga 720 teatamise kohustust või seda tehakse hilinenult, arvestamata maksuseaduste üldosa seaduses 58/2003 ette nähtud aegumiseeskirju, välja arvatud juhul, kui tegemist on „deklareeritud tuluga“ või tuluga, mis pärineb perioodidest, mil [isik] ei olnud Hispaania maksuresident, on vastuolus ühenduse õigusega – ELTL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu aluspõhimõtetega?
2. Kas juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, kuna [sellist õigusnormi] peetakse proportsionaalseks, on niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikkel 39.2, mis näeb ette eespool nimetatud tagajärjed seetõttu, et see tuli deklareeriti hilinemisega, kuid enne algatatud ja teatatud kontrollimenetlust ja ilma igasuguse maksualase andmevahetuse taotluse esitamiseta, kuigi kehtiv [teabevahetus] mehhanism kolmanda riigiga on selleks olemas, vastuolus ühenduse õigusega – ELTL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõtetega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 24. juulil 2020 – VD

(Kohtuasi C-339/20)

(2020/C 359/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pool

Kassaator: VD

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punktid a ja d ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi – ja millega asendati eespool viidatud direktiiv alates 3. juulist 2016 –, tõlgendatuna selle määruse põhjendusest 65 lähtudes ⁽²⁾, artikli 23 lõike 2 punktid g ja h eeldavad – arvestades et vahetatav teave on varjatud ja asjaomane üldsus võib hõlmata kõiki isikuid –, et riigisisene seadusandja peab saama kehtestada elektroonilise side ettevõtjatele ajutise, kuid üleüldise ühenduseandmete säilitamise kohustuse, et selle direktiivi artiklis 11 ja selle määruse artiklis 22 nimetatud haldusasutus saaks juhul, kui teatavate isikutega seoses on alus kahtlustada, et nad on osalised siseinfo alusel tehtavas tehingus või turuga manipuleerimises, lasta ettevõtjal endale edastada andmeliikluse olemasolevad salvestused juhtudel, mil on alust kahtlustada, et need uurimise esemega seotud salvestused võivad osutada asjakohaseks selle tõendamisel, et rikkumine leidis tõesti aset, võimaldades eelkõige teha kindlaks sidemed, mille asjaomased isikud enne kahtluste tekkimist sõlmisid?
2. Kui Euroopa Kohus peaks andma vastuse, mille tulemusena peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) asuma seisukohale, et ühenduseandmete säilitamist käsitlevad Prantsusmaa õigusaktid ei ole liidu õigusega kooskõlas, siis kas nende õigusaktide toime võib esialgu säilitada, et vältida õiguskindlusetust ning et võimaldada kasutada varem kogutud ja säilitatavaid andmeid mõnel nendes õigusaktides nimetatud eesmärgil?
3. Kas liikmesriigi kohus võib esialgu säilitada niisuguste õigusnormide toime, mis võimaldavad turukuritarvituste alal uurimisi läbi viiaval sõltumatul haldusasutusel saavutada ilma kohtu või teise sõltumatu haldusasutuse eelneva kontrollita, et talle edastatakse ühenduseandmed?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 96, lk 16.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiiv 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 31. juulil 2020 – IE versus Magistrat der Stadt Wien

(Kohtuasi C-357/20)

(2020/C 359/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: IE

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Eelotsuse küsimused

1. Mida hõlmab mõiste „paljunemispaika“ elupaikade direktiivi ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses ja kuidas tuleb „paljunemispaika“ teistest paikadest territoriaalselt piiritleda?
2. Milliste tegurite alusel tuleb kindlaks teha, kas paljunemispaiگا olemasolu on ajaliselt piiratud ning kui vastus on jaatav, siis millisel ajavahemikul?
3. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatava teo või tegematajätmisega kahjustati või hävitati paljunemispaiگا elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses?

4. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas kahjustati või hävitati „puhkepaika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses?

(¹) Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102), viimati muudetud nõukogu 13. mai 2013. aasta direktiiviga 2013/17/EL, millega kohandatakse teatud direktiive keskkonna valdkonnas seoses Horvaatia Vabariigi ühinemisega (ELT 2013, L 158, lk 193).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 5. augustil 2020 – CZ versus Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Kohtuasi C-366/20)

(2020/C 359/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: CZ

Vastustaja: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikli 39 lõige 2 selle 29. oktoobri 2012. aasta seaduse 7/2012 artikliga 3. Kaks antud redaktsioonis, milles kvalifitseeritakse [...] „põhjendamatuks kapitalituluks“, mida tuleb „igal juhul“ maksustada aegumata perioodidest kõige varasemal perioodil, kui vormiliselt ei täideta välisriigis asuvast varast või seal hoiustatud õigustest ja varadest vormiga 720 teatamise kohustust või seda tehakse hilinevalt, arvestamata maksuseaduste üldosa seaduses 58/2003 ette nähtud aegumiseeskirju, välja arvatud juhul, kui tegemist on „deklareeritud tuluga“ või tuluga, mis pärineb perioodidest, mil [isik] ei olnud Hispaania maksuresident, on vastuolus ühenduse õigusega – ELTL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu aluspõhimõtetega?
2. Kas juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, kuna [sellist õigusnormi] peetakse proportsionaalseks, on niisugune riigisisene õigusnorm nagu 28. novembri 2006. aasta seaduse 35/2006 füüsilise isiku tulumaksu kohta artikkel 39.2, mis näeb ette eespool nimetatud tagajärjed seetõttu, et see tulu deklareeriti hilinemisega, kuid enne algatatud ja teatatud kontrollimenetlust ja ilma igasuguse maksualase andmevahetuse taotluse esitamiseta, kuigi kehtiv [teabevahetus] mehhanism kolmanda riigiga on selleks olemas, vastuolus ühenduse õigusega – ELTL artiklitega 63 ja 65 ning liikumisvabaduse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõtetega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 29. juulil 2020 – Boriss Cilevičs jt versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-391/20)

(2020/C 359/10)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Vaidlustatud akti vastu võtnud institutsioon: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjas, kujutavad endast Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 49 sätestatud asutamisevabaduse või teise võimalusena [nimetatud lepingu] artikliga 56 tagatud teenuste osutamise vabaduse ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 16 tunnustatud ettevõtlusvabaduse piirangut?
2. Milliseid kaalutlusi tuleb arvesse võtta selle hindamisel, kas sellised õigusnormid on põhjendatud, sobivad ja proportsionaalsed nende õiguspärase eesmärgiga kaitsta riigikeelt rahvusliku identiteedi väljendusena?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 20. augustil 2020 – SR

(Kohtuasi C-397/20)

(2020/C 359/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pool

Kassaator: SR

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punktid a ja d ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi ⁽²⁾ – ja millega asendati eespool viidatud direktiiv alates 3. juulist 2016 –, tõlgendatuna selle määruse põhjendusest 65 lähtudes, artikli 23 lõike 2 punktid g ja h eeldavad – arvestades et vahetatav teave on varjatud ja asjaomane üldsus võib hõlmata kõiki isikuid –, et riigisisene seadusandja peab saama kehtestada elektroonilise side ettevõtjatele ajutise, kuid üleüldise ühenduseandmete säilitamise kohustuse, et selle direktiivi artiklis 11 ja selle määruse artiklis 22 nimetatud haldusasutus saaks juhul, kui teatavate isikutega seoses on alus kahtlustada, et nad on osalised siseinfo alusel tehtavas tehingus või turuga manipuleerimises, lasta ettevõtjal endale edastada andmeliikluse olemasolevad salvestused juhtudel, mil on alust kahtlustada, et need uurimise esemega seotud salvestused võivad osutada asjakohaseks selle tõendamisel, et rikkumine leidis tõesti aset, võimaldades eelkõige teha kindlaks sidemed, mille asjaomased isikud enne kahtluste tekkimist sõlmisid?
- 2) Kui Euroopa Kohus peaks andma vastuse, mille tulemusena peab Cour de cassation (kassatsioonikohus) asuma seisukohale, et ühenduseandmete säilitamist käsitlevad Prantsusmaa õigusaktid ei ole liidu õigusega kooskõlas, siis kas nende õigusaktide toime võib esialgu säilitada, et vältida õiguskindlusetust ning et võimaldada kasutada varem kogutud ja säilitatavaid andmeid mõnel nendes õigusaktides nimetatud eesmärgil?

- 3) Kas liikmesriigi kohus võib esialgu säilitada niisuguste õigusnormide toime, mis võimaldavad turukuritarvituste alal uurimisi läbi viival sõltumatul haldusasutusel saavutada ilma kohtu või teise sõltumatu haldusasutuse eelneva kontrollita, et talle edastatakse ühenduseandmed?

⁽¹⁾ ELT 2003, L 96, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 367.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Brně (Tšehhi Vabariik) 20. augustil 2020 –
ELVOSPOL versus Odvolací finanční ředitelství**

(Kohtuasi C-398/20)

(2020/C 359/12)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Brně

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: ELVOSPOL

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1) artikli 90 lõigetega 1 ja 2 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles sisalduv tingimus ei võimalda käibemaksukohustuslasel, kellel on tekkinud maksukohustus seoses maksustatavate kaubatarnete või teenuste osutamisega teisele maksumaksjale, korrigeerida tasumisele kuuluvat maksusummat võlgnevuselt, mis on tekkinud kuue kuu jooksul enne seda, kui kohus on välja kuulutanud selle teise maksukohustuslase pankroti, kui teine maksukohustuslane on nende kaubatarnete või teenuste osutamise eest tasunud osaliselt või ei ole üldse tasunud?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Danilo Poggiolini 1. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. juuli 2020. aasta määruse peale liidetud kohtuasjades T-347/19 ja T-348/19: Enrico Falqui ja Danilo Poggiolini versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-408/20 P)

(2020/C 359/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Danilo Poggiolini (esindajad: advokaadid F. Sorrentino, A. Sandulli, B. Cimino)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- Tunnistada vastuvõetavaks D. Poggiolini esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 11. aprilli 2019. aasta teatis nr D(2019) 14435 ja finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi teise osakonna juhataja 8. juuli 2019. aasta teatis nr D309419; sellest tulenevalt tühistada need teatised või saata kohtuasi uueks arutamiseks ja otsuse tegemiseks tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule.

— Mõista käesolevas menetluses ja Üldkohtu menetluses tekkinud kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub tühistada 3. juuli 2020. aasta kohtumääruse nr 951576, mille Euroopa Liidu Üldkohtu kaheksas koda tegi kohtuasjas T-348/19; apellant põhjendab oma nõuet kolme väitega, mille kohaselt:

Euroopa Parlament esitas Üldkohtu kodukorra artiklis 81 koostoimes artikli 130 lõikega 1 kehtestatud kahekuulist tähtaega arvestades hilinenult vastuväite, mille kohaselt D. Poggiolini hagi Üldkohtule on vastuvõetamatu, ja mis puudutas Üldkohtu kodukorra artiklis 60 sätestatu – „menetlustähtaegu pikendatakse seoses vahemaadega kümne päeva võrra“ – kohaldatavust e-Curia kaudu esitatud dokumentide suhtes;

Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 11. aprilli 2019. aasta teatis nr D(2019) 14435 oli vaidlustatav akt, sest see tõi koheselt kaasa õiguslikke tagajärgi, ja sellest tulenevalt oli kohtule esitatud nõue see akt tühistada vastuvõetav;

Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi parlamendiliikmete rahaliste ja sotsiaalsete õiguste direktoraadi teise osakonna juhataja 8. juuli 2019. aasta teatise nr D309419 tühistamise nõue, mis oli esitatud Üldkohtu kodukorra artikli 86 kohases hagiavalduse muutmiseavalduses ja puudutas vajadust nõuete täidetuse korral muuta see muutmiseavaldus hagiavalduseks, oli vastuvõetav.

Apellant esitab veel kolm väidet, mille kohaselt 11. aprilli 2019. aasta teatis D(2019) 14435 ja 8. juuli 2019. aasta teatis on õigusvastased, väites järgmist:

rikuti Euroopa Parlamendi juhatuse 2008. aasta 19. mai ja 9. juuli otsust Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta;

Euroopa Parlament ei jätnud kohaldamata õigusvastaseid riigisiseseid norme (Itaalia Saadikutekoja otsus nr 14/2018);

Euroopa Parlament kohaldas õigusvastaselt riigisiseseid norme, mis on vastuolus liidu õiguskorra aluspõhimõtetega ja, *in primis*, õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega, ning et rikuti liidu õiguse esimuse põhimõtet.

**Solar Ileias Bompaina AE 11. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
3. juuli 2020. aasta määruse peale kohtuasjas T-143/19: Solar Ileias Bompaina versus komisjon**

(Kohtuasi C-429/20 P)

(2020/C 359/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Solar Ileias Bompaina AE (esindajad: advokaadid A. Metaxas ja A. Bartosch)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtumäärus;

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja saata asi tagasi Üldkohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma kaebuse põhjenduseks kaks väidet.

Esimene väide, et Üldkohus analüüsis vääralt hagi aluseks olevaid fakte, kuna ta eiras hageja esitatud kaebuse sisu, vaatamata sellele, et ta oli seda sisu täielikult mõistnud.

Teine väide, et Üldkohus kohaldas samuti väärat tõendamise taset.

ÜLDKOHUS

18. augustil 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-537/20)

(2020/C 359/15)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: R. Dzikovič ja K. Dieninis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ⁽¹⁾ osas, milles selle adressaat on Leedu Vabariik ja mis puudutab meetet „Ennetähtaegselt pensionile jäämine“ (meede nr 113);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavaldus põhjendamiseks esitab hageja ühe väite. Ta leiab, et kuna komisjon võttis vastu vaidlusaluse otsuse, millega määras ta Leedule põhikontrollide puuduse tõttu 2 186 447,97 euro suuruse finantskorrektsiooni, siis rikkus Leedu määruse (EL) nr 1306/2013, ⁽²⁾ artikli 52 lõiget 2, määruse (EL) nr 908/2014 ⁽³⁾ artikli 34 lõiget 6 ja artikli 35 lõiget 1 ning ei järginud proportsionaalsuse põhimõtet ega koostöö tegemise kohustust.

Komisjon kohaldas liidu õigusega kokkusobimatuse määra, rikkumise laadi ja Euroopa Liidule põhjustatud rahalise kahju kindlaksmääramisel Leedule kindlamääralist korrektsiooni, kuigi Leedu ametivõimud viisid läbi *ex post* kontrollid, mis põhinesid kriteeriumidel, mis võeti kasutusse Euroopa Liidu Üldkohtu otsuse kohtuasjas T-508/17: Leedu Vabariik vs. komisjon tulemusel, tulemused viisid kohase hinnanguni EL vahenditele põhjustatud tegeliku kahju kohta ning liidu õigusega kokkusobimatus oli nii väike, et komisjoni arvates oli täiesti võimalik uurimine lõpetada.

⁽¹⁾ Komisjoni 16. juuni 2020. aasta rakendusotsus (EL) 2020/859, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2020, L 195, lk 59).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

⁽³⁾ Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimisega ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT 2014, L 255, lk 59).

26. augustil 2020 esitatud hagi – Guasch Pubill versus EUIPO – Napkings (puhastuslapid, laudlinad)

(Kohtuasi T-538/20)

(2020/C 359/16)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Marcos Guasch Pubill (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat R. Guerras Mazón)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Napkings, SL (Madrid, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusluse disainilahendus: ühenduse disainilahendus (puhastuslapid, laudlinad) – ühenduse disainilahendus nr 650 627-0003

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 23. juuni 2020. aasta otsus asjas R 1051/2019-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, rahuldada seadusjõudu puudutav vastuväide ja mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- teise võimalusena lükata esitatud põhjendused tagasi ja tühistada vaidlustatud otsus, teha selle asemel uus otsus, millega jäetakse kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata kõikide selles esitatud põhjenduste osas või saata asi EUIPO-le tagasi, et ta analüüsiks „täiendavaid põhjendusi“, mille suhtes ta ei ole veel seisukohta võtnud, ning mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 52 lõike 3 rikkumine;
- nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 rikkumine;
- nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes artikliga 6 rikkumine.

2. septembril 2020 esitatud hagi – Sopra Steria Benelux ja Unisys Belgium versus komisjon (Kohtuasi T-546/20)

(2020/C 359/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgia), Unisys Belgium (Machelen, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Masson ja G. Tilman)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus, mille viimane võttis vastu avaliku hanke raames, mille avaldamisviide on TAXUD/2019/OP/0006 ja nimetus „CCN-Evolution: Specification, development, maintenance and 3rd level support of TAXUD IT platforms – Lot A: Evolution services for the CCN/CSI Platform“, ning milles ta otsustas:
 - lükata tagasi hagejate konsortsiumi pakkumus;
 - sõlmida hankeleping konsortsiumiga ARHS-IBM;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, et esiteks on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1), I lisa punkti 23. Teiseks väidetakse, et tehtud on ilmne hindamisviga, sest:
 - komisjon ei pööranud tähelepanu eduka pakkuja hinna ebaharilikkusele;
 - komisjon ei pidanud eduka pakkuja pakkumust ebaharilikult madalaks.
2. Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, sest komisjon ei ole sobival viisil põhjendanud enda otsust mitte pidada eduka pakkuja pakkumust ebaharilikult madalaks.

3. septembril 2020 esitatud hagi – Jeronimo Martins Polska versus EUIPO – Rivella International (Riviva)

(Kohtuasi T-551/20)

(2020/C 359/18)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Poola) (esindaja: advokaat R. Skubisz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rivella International AG (Rothrist, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Riviva taotlus – registreerimistaotlus nr 16 888 174

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 1. juuli 2020. aasta otsus asjas R 2420/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas, kui ta astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 47 lõike 2 rikkumine;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. septembril 2020 esitatud hagi – QB versus EKP

(Kohtuasi T-555/20)

(2020/C 359/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QB (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks; sellest tulenevalt:
- tühistada 2015. aasta hindamisaruanne, mis koostati 8. oktoobril 2019;
- tühistada vajalikus ulatuses 7. veebruari 2020. aasta et 24. juuni 2020. aasta otsused, millega jäeti rahuldamata vastavalt hageja halduskaebus ja vaie;
- mõista kostjalt välja mittevaramine kahju, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnates 15 000 eurot
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 266 ja hindamisjuhist eelkõige osas, milles ei viidud läbi hageja uut hindamist, vaid võeti üksühele üle algses hindamisaruandes olevad hinnangud.
2. Teise väite kohaselt on rikutud hindamisjuhist ja menetlusnorme ning hoolitsemiskohustust eelkõige osas, milles hageja hindamisaruandes ei kajastatud meetmeid olukorra parandamiseks ning ei määratud kindlaks eesmäärke, nagu nõutakse hindamisjuhises.

Kolmanda väite kohaselt on vaidlusaluses hindamisaruandes toodud faktiliste asjaolude hindamisel tehtud ilmne viga.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET